

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Charitas in gubernatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

culum ei pastori tradidit, quem suo loco constituerebat, *licet eum examinavit de amore: vt intelligeret, totā suam gubernationem fundari debere in amore, respiciendo ac dirigendo illum, ad oves suas secundum legem charitatis perficiendas, signando eas hoc amoris signo, quod ipsi imprimitur cordi.*

S. I. *Charitas in gubernatione.*

EX hoc iacto fundamento colligere licet, omnem Christianam gubernationem non solum Prælatorum Ecclesiasticorum, sed Principum etiam secularium debere præcipue fundari in *charitate*, & in *duplici amoris actu*, interiori scilicet & exteriori, quos S. Thomas *benevolentiam & beneficentiam* appellat: ita vt idem bonum subditis suis velint, quod sibi ipsis; faciantque illis bene, quantum licet iuxta illorum necessitatem: non exclusis ab hoc amore prauis, improbis, aut ingratis; sed imitantes supremum magnæ huius mundi Reip. gubernatorem: a *qui solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super iustos & iniustos*. Vt omnes gubernatores intelligant, se debere in hoc amore tanquam paterno eminere, erga omnes sub ipsorum gubernatione existentes; beneque illis facere etiam immeritis. Ita vt sol sapientiæ & prudentiæ suæ bonos & malos illustret; & *pluuia* beneficiorum suorum extendatur ad iustos & iniustos: vt *boni* ad viam virtutis sequendam anhelent; *improbi* verò vitiorum viam deserant. Gubernent eos potius *amore* quam *timore*, *beneficiis*, quam *supplicis*. Ostendant se potius *parentes*, quam *tyrannos*: vt subditi potius tanquam *filii* obediant, quam vt *serui* & *coacti*. Erudimini, ait S. Bernardus, qui iudicatis terram, discite, subditorum *matres* vos esse debere, non *dominos*. Studete magis *amari*, quam *metui*. Et si interdum *seueritate* opus est, *paterna* sit, non *tyrannica*. Matres fouendo; patres vos corripiendo, exhibeatis. Mansuescite, ponite feritatem: Suspendite verbera: Producite vbera: pectora lacte pinguescant charitatis: nō typho turgeant superbiæ. Quid iugum vestrum super eos aggrauatis: quorum potius onera portare debetis? Hæc S. Bernardus. maximi enim momenti pro omnibus, qui gubernant, dare omnem operam, vt potius *amentur*, quam *timeantur*. Nam (vt ait S. Ambro.) nihil tam vtile, quam amari; nihil tam inutile, quam non amari; aut, quod peius est, odio haberi. Si enim gubernator ametur a subditis: (vt supra de priuatis dominis dicebamus) illi obedientes erūt, fideles, & in obsequio suo constantes; faciesq; de eis quicquid vobis, & in fines ad quos tua gubernatione tēdis. Quod si querat, (ait idem Sanctus) quomodo te reddes amabilem? In primis respondeo; *virtute*; quia grata est omnibus bonitas, & in omnibus diligitur, si cum lenitate morum, suauitate conditionis, moderatione mandatorum, & humanitate sermonis, cōiungatur. si cū humilitate oēs honores, & cum modestia in tuis actionibus, cum mansuetudine in agendo cum omnibus, eandem o-

stendas,

k Ioa 21. 15.
Lex amoris.

Diligite inimicos.
2. 2. 9. 27. 41
2. 2. 9. 31. 41

2 Mat. 5. 45.

Ser. 3. in
Cant. non
multo post
initium.

Amor ner-
uus regni.

Li. 2. offic.

Tract. 3. c.
4. 5.

Virtus amo-
ris semen.

» stendas, & sic eos amando, te reddes amabilem: quid tam inlitum naturæ,
Ut ameris
amab.
 » quàm vt diligentem diligas, & ames eum, à quo amari velis? Si vis ab alijs
 » amari, præuenias illos amore tuo: tuus enim amor illorum amorem excita-
 » bit, & ita amaberis amando. Aspice duos illos insignes duces populi Dei,
 » Moysen & Dauidem, qui in charitate & mansuetudine valdè excelluerunt,
 » ac propterea eorum subditi valdè eos dilexerunt, venerati sunt, eisq̃
 » promptissimè paruerunt. Et quamuis Moyses clarus adèd esset in prodi-
 » gijs, plus tamen, ait idem S. Ambrosius, eum pro mansuetudine & amabili
 » humanitate diligebant, quàm pro factis admirarentur. Dauid quoque imperium
Amor mi-
raculis præ-
poller.
 » suum constans fecit & perpetuum, eò quòd à subditis amaretur; &
 » diligere à subiectis, quàm timeri maluerit. Quicquid enim in amore fundatur,
 » diuturnius & solidius est, quàm quod fundatur in timore. Et hic commodè
 » habet locum, quod dixit Apostolus b *Charitas nunquam excidit*, ac proinde
 » regnum & gubernatio in ea fundata stabilis est: & omnia cedunt in ipsius
 » gubernantis & subditorum vtilitatem. Accipe semel, ait S. Augustinus, bre-
 » ue præceptum: dilige, & quod vis, fac. Siue taceas, dilectione taceas; siue cla-
 » mes, dilectione clames: si emendes, dilectione emendes: siue parcas, dile-
 » ctione parcas. Radix sit intus dilectionis, non potest de ista radice nisi bo-
 » num existere. Nec solum tibi erit bonum, sed ijs etiam, qui tibi sunt com-
 » missi, nam omnia illis erunt vtilia, cum vident esse cum amore coniuncta,
 » & sciant veritatem illius sententiæ Spiritus sancti: *c meliora sunt vulnera di-*
 » *ligentis, quàm fraudulenta oscula odientis.* benè verò ea appellat *fraudulenta*:
 » quia videntur esse amor, cum sint verum odium, sicut etiam pœnæ ab a-
 » amante videntur odia, cum verè sint amor; charitas enim quicquid facit, fa-
 » cit *more columbino, non coruino.* Hic enim oculos eruit; columba verò sine fel-
 » le est, rancoris & indignationis: quæ et si rostro & alis suum protegat nidus:
 » est tamen sine felle, ob amorem in suos pullos. Et propterea Spiritus san-
 » ctus venit in figura columbæ: vt intelligas, si Spiritum Dei habeas, quid-
 » quid feceris, siue reprehendas, siue punias, esse debere cum puritate & leni-
 » tate columbina, absque alicuius amaritudinis mixtione, & cum spiritu ve-
 » ræ charitatis. Quæ, vt supra est dictum, stupendam vim habet, ad gaudium
 » pacem, & concordiam efficiendam; remouet tristitias, inuidias, discordias,
 » pugnas domesticas, & ciuiles, & quoniam illa est amicitia perpetua, perpe-
 » tuitatem quoque tribuit omnibus ipsam admittentibus. Quæ igitur virtus
 » magis propria est Regum, quàm quæ omnium est Regina virtutum? Quæ
 » magis amabilis, quàm quæ tristes lætificat, pacificat conturbatos, dissiden-
 » tes reconciliat, & stabilitatem & firmitatem dat Regnis? Quis eadem de-
 » struit ac vastat, nisi amoris defectus? & quis eadem exterminat, nisi chari-
 » tatis absentia? Dauidis charitas coniunxit duodecim tribus Israel, quæ an-

b1. Cor 13,8

Tractat. 7.
in Epist. S.
Ioan.Eradice a-
moris omne
bonum.

c Prou. 27,6

Rostrum si-
columbi-
num, non
coruinum.

tea amidebant, & ad vnum caput reduxit: cuius defectus in eius successori-
 bus eadem disiunxit perpetua dissensione. Cum enim peterent a Roboã fi-
 lio Salomonis, vt d *aurisimum iugum immineret, quod Salomon imposuerat.*
Roboã misit consilium cū senioribus, qui assistebant coram Salomone Patre eius, cū
nabuc vinceret. Qui dixerūt ei: si hodie obca: eris populo huic, & serueris, & petiti-
one eorū cesseris, locus tuusque fuerit ad eos verba lenia, erūt tibi serui cunctis diebus. At
 Roboam prudentia destitutus, & charitate frigidus, eorum consilium re-
 tectit, quod tamen ab his virtutibus dictabatur: sed consulens *adolesecetes, qui*
nutriti fuerant cum eo, etiam harum virtutum vacuos, respondit populo,
 cum visceribus Tigridis, & tanquam crudelis tyranni d *pater meus posuit su-*
per vos iugum graue, ego autem addam super iugū vestrum: pater meus cecidit vos
flagellis, ego autem caedā vos scorpionibus. Ob quod adeo leuerū responsū, ita
 populus est indignatus, vt ex duodecim tribubus, decem contra illū rebel-
 lauerint, & Regem sibi alium extraneum elegerint: ita vt ob amoris & le-
 nitatis defectum Roboam amiserit decem Regni sui partes, quas facile re-
 tinuisset, si lenitatem & charitatem fuisset amplexus. O charitas, virtutum
 Regina, quæ Regna conseruas & vnita tenes Imperia! inclinans Reges vt
 prudenter aliquando populo *seruiant,* qui alias deberet ipsis seruire; & ei-
 dem *obediant,* qui deberet alias ipsis obedire: hac enim via illorum volunta-
 tem ad se alliciunt, vt semper ipsis seruiant, & obediant cum amore e *seruite,*
 inquit Apostolus, *inuicem per charitatem Spiritus;* & sic suauius alijs impera-
 bunt. Quis hoc medium seruiendi adinuenit, ad benè imperandum? Et o-
 bediendi, ad regnandum? Consilium certè est & illius Domini adinuentio,
 qui cū esset Rex Regum & dominus dominantium, dimisit se (vt ipse met
 sic) ad *fministrandum* & obediendum seruis suis. Contra quàm Reges Gen-
 tium, qui Maiestatem suam in eo ponunt, vt cū Imperio subditis suis imperēt.
 Intelligant itaque Reges Christiani, non esse officij sui solū regere & im-
 perare; sed seruire etiam & obedire. Non enim regere & imperare debent
 pro suo libitu; sed ita id præstare, vt in eo seruiant & obediant Deo: ex cu-
 ius voluntate & imperio, gubernādos gubernare debent, & imperare quod
 iubent. Neque imperare debent, quod ipsis solis est commodum; sed quod
 etiam subditis. Nam officium gubernatoris non tendit præcipuè ad bonum
 gubernantis, sed etiam ad gubernandorum commodum. In hoc igitur ser-
 uat illis, ac ministrat, quod eos, ad maiorem ipsorum vtilitatem, secundū
 leges gubernat. Quod totum charitas ipsa præstat, quæ vt Apostolus ait, g
non querit quæ sua sunt: h sed quæ aliorum. Non fugit subditicam sangui-
 nem, vt eo saturetur: sed suum offert, vt hono-
 rem illis, facultates, & vi-
 tam adferat.

Amor regna
 iungit, et
 mor scindi
 d 3. Reg. 12.
 4.

d 3. Reg. 52.
 11.

Serui ut im-
 peres, obedi
 ut regnes.
 c Gal. 5. 13.

Eccl. 22. 26.

Reges Deo
 seruiant.

g i. Cor. 13. 5.
 i Phil. 2. 4.
 sanguinem
 non aufer-
 rant, sed of-
 ferant.